

speech galadiner 2021

Graag wil ik jullie twee, niet al te lange boodschappen meegeven, gebaseerd op mijn eigen ervaringen in het leven tot op heden.

De eerste is gebaseerd op mijn wandeltochten naar Santiago de Compostela in Noord West Spanje.

Vrijwel iedereen stelt doelen in het leven voor de korte of langere termijn. En altijd heb je dan momenten waarbij je denkt "als dit nu eenmaal achter de rug is, dan ben ik er...". Het is dan net alsof je met veel moeite een berg oploopt, waarna je fluitend weer naar beneden wandelt. Zo zou je nu ook tegen het examen aan kunnen kijken.

In het echte leven - ik bedoel na school - blijkt dat op de top van de berg die je zojuist bent opgelopen, gewoon een volgende berg wacht en er helemaal niets fluitend naar beneden te wandelen valt. Anders gezegd: er blijft in de praktijk altijd weer werk aan de winkel, en op weg naar jouw doel worden "vanzelf" nieuwe doelen gesteld (soms door anderen, vaak door jezelf). Je zou er moedeloos van kunnen worden: het werk is immers nooit af.

De boodschap die ik jullie vanuit deze ervaring mee wil geven is de volgende. Geniet van het heden. Het uitzicht van nu is minstens zo mooi als het uitzicht waarvan je denkt dat je er straks van zult genieten.

Dan de tweede boodschap. Die is gebaseerd op mijn werk als hoofd van de technische dienst aan boord van onderzeeboten en later aan boord van een fregat.

Ter voorbereiding op mijn werk als hoofd van de technische dienst aan boord van een onderzeeboot was ik druk bezig met het leren van de techniek aan boord en de processen om met die techniek te werken. Dus hoe zijn de verschillende systemen uitgelegd, waar zitten de afsluiters en meters en wat lees ik eigenlijk af op die meters. Maar ook processen als "hoe gaat de boot eigenlijk onder water en hoe komt-ie weer boven" of "hoe laad ik de batterij eigenlijk op wanneer de boot onder water is". Na enige tijd wist ik het allemaal en deed ik examen en was ik er klaar voor. En zo werd ik in de zomer van 1979 - nu alweer tweeënveertig jaar geleden - hoofd van de technische dienst van Hr. Ms. Zeehond. Een geweldig leuke tijd.

Het echte leerproces begon toen eigenlijk pas: het werken met mensen om je heen en waar je leiding aan geeft. Hoe trek je iemand er weer bij als hij in de put zit, hoe motiveer je iemand tot nog betere prestaties. Hoe zet je iemand aan het werk die dat helemaal niet wil. Hoe corrigeer je of bestraf je iemand zonder dat je hem kwijtraakt in het team. Hoe werken teams eigenlijk. Ik zal hier geen college geven maar als je eens een moment hebt waarop je helemaal niets te doen hebt, zoek dan eens naar de teamrollen van Meredith Belbin. Bijzonder waardevol en - achteraf gesproken - al met al veel belangrijker, veel uitdagender en veel intensiever (en ook veel leuker) dan alleen maar werken aan of met cognitieve vaardigheden (dingetjes weten).

Ik rond af met het nog eens benoemen van mijn twee belangrijke lessen in het leven. Geniet van het nu, maak plannen voor morgen en overmorgen en raak niet teleurgesteld wanneer die plannen niet of heel anders uitkomen. Blijf genieten van het nu.

En, als tweede, realiseer jezelf dat je zelden iets helemaal alleen doet. Leer van anderen en laat anderen leren van jou. Om te spreken met een bekende omroep in Europees Nederland (NCRV): werk met en waardeer de mensen om je heen, neem de mensen zoals ze zijn, er zijn geen andere...

Het ga jullie allemaal goed in de toekomst. Ik hoop nog veel van jullie te horen.

Zo ging mijn speech vorig jaar ook en toen hield ik hier op en ging ik zitten. Nu wil ik graag nog een klein puntje toevoegen. Speciaal voor dit jaar. Ik zal geen namen noemen maar gelukkig zijn we er allemaal. Maar dat had zomaar ook anders kunnen zijn. Namelijk wanneer je zegt "deze klas zegt mij helemaal niets, gelukkig verlaat ik deze school na de zomer en kan en mag ik er een punt achter zetten".

En als dat verhaal dan nog iets verder gaat dan kan dat zomaar uitlopen op "hier wil ik helemaal niet zijn op dit moment". Nogmaals ik ben blij dat iedereen er nu is.

Uit mijn speech noemde ik al "werk met en waardeer de mensen om je heen, neem de mensen zoals ze zijn, er zijn geen andere...". Dat is niet hetzelfde als "we moeten altijd maar doen alsof we vrienden zijn".

Nee, maar hoe je het ook wendt of keert, je sluit nu een periode af en je zult aan een volgende periode beginnen. Het geeft je gewoon geen goed gevoel als je niet netjes van elkaar afscheid neemt. En dat punt wil ik hier graag nog eens benadrukken.

Kortom, een derde "les" doe geen onomkeerbare dingen in relaties of vriendschappen. Ga altijd respectvol met elkaar om. En neem netjes afscheid van elkaar, zelfs als je denkt "ik ben blij dat ik die of die nooit meer zal zien". Je mag dat denken maar zeg het niet. Bovendien weet je helemaal niet of je elkaar nooit meer zult zien. Een mens is nooit alleen maar slecht of alleen maar goed. Kijk en waardeer vooral de goede dingen aan elkaar.

En nu hou ik wel op met praten ;-))

gala dinner speech 2021

I would like to give you two, not too long messages, based on my own experiences in life to date.

The first is based on my walks to Santiago de Compostela in North West Spain.

Almost everyone sets goals in life for the short or longer term. And always you have moments when you think "once this is over, I'll be there...". It's like climbing a mountain with a lot of effort and then walking back down with a smile on your face. You could look at the exam in the same way.

In real life - I mean after school - it turns out that at the top of the mountain you have just climbed, another mountain is waiting and there is nothing whistling to walk down. In other words, there is always work to be done, and on the way to your goal, new goals are "automatically" set (sometimes by others, often by yourself). You could become discouraged by this: after all, the work is never finished.

The message I want to give you from this experience is the following. Enjoy the present. The view from today is at least as beautiful as the view you think you will enjoy later.

Then the second message. It is based on my work as Chief of Technical Services aboard submarines and later aboard a frigate.

In preparation for my work as chief technical officer aboard a submarine, I was busy learning about the technology on board and the processes for working with that technology. So how are the different systems laid out, where are the valves and meters and what do I actually read on those meters. But also processes such as "how does the boat actually go under water and how does it surface again" or "how do I charge the battery when the boat is under water". After a while I knew it all and took the exam and was ready for it. And so in the summer of 1979 - forty-two years ago now - I became head of the technical department of Hr. Ms. Seal. A wonderful time.

That's when the real learning process started: working with the people around you and those you lead. How do you pull someone back in when he is down, how do you motivate him to even better performance. How do you put someone to work who doesn't want to? How do you correct or punish someone without losing him in the team. How do teams actually work. I won't lecture here but if you have a moment when you have absolutely nothing to do, look up Meredith Belbin's team roles. It is extremely valuable and - in retrospect - much more important, much more challenging and much more intensive (and also much more fun) than just working on or with cognitive skills (knowing things).

I'll finish by naming again my two important lessons in life. Enjoy the now, make plans for tomorrow and the day after, and don't get disappointed when those plans don't work out or work out very differently. Keep enjoying the now.

And, second, realize that you rarely do anything all by yourself. Learn from others and let others learn from you. To speak with a well-known broadcaster in European Netherlands (NCRV): work with and appreciate the people around you, take the people as they are, there are no others....

All the best to you in the future. I hope to hear a lot more from you.

This is how my speech went last year and then I stopped here and sat down. Now I would like to add one more little point. Especially for this year. I won't name names but fortunately we are all here. But that could have just been different. Namely when you say "this class says nothing to me, luckily I leave this school after the summer and I can and may put an end to it".

And if that story then goes a little further it could just end up in "I don't want to be here at this time". Again I am glad that everyone is here now.

From my speech I mentioned "work with and appreciate the people around you, take people as they are, there are no others...". That's not the same as "we should always pretend to be friends".

No, but no matter how you look at it, you are closing one period now and you will start another. It just doesn't make you feel good if you don't say goodbye to each other properly. And I would like to reiterate that point here.

In short, a third "lesson" do not do irreversible things in relationships or friendships. Always treat each other with respect. And say goodbye to each other nicely, even if you think "I'm glad I'll never see that or that person again". You may think that but don't say it. Besides, you don't know at all if you will never see each other again. A person is never only bad or only good. Above all, look and appreciate the good things about each other.

And now I'll stop talking ;-))